

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

بررسی آموزش مجازی

مجیب الرحمن شهلی بر^۱ رضا شاکری بلیلی^۲

۱_ دانشجوی ارشد مشاوره تحصیلی، دانشگاه پیام نور، واحد اصفهان، مدیر آموزگار دبستان سلمان فارسی منطقه بزمان، سیستان و بلوچستان

Mjs94360@gmail.com

۲_ رضا شاکری بلیلی، کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار دبستان یاسر گرازوییه، شهرستان میناب، هرمزگان

Rezawi277@gmail.com

چکیده

آموزش مجازی به عنوان یکی از پیشرفت‌های نوظهور فناوری اطلاعات و ارتباطات ابزاری قدرتمند برای ارتقای کیفیت و کارایی آموزشی می‌باشد و در آن محتوای آموزشی با استفاده از روش‌های الکترونیکی (همچون فایل صوتی، ویدئو، ارتباط اینترنتی و تلفنی و ...) به حضور دانشجو می‌رسد. آموزش مجازی خود به سه شکل یادگیری شخصی، یادگیری جمعی و کلاس‌های جمعی می‌باشد که با توجه به نیاز افراد انجام می‌پذیرد. آموزش مجازی مزایای خاص خودش از جمله به روز بودن، صرفه جویی در هزینه‌ها و ... را دارد. از معایب آموزش مجازی می‌توان به عدم ارتباط مستقیم، سرعت پایین اینترنت در برخی مناطق و عدم دسترسی به سیستم‌های رایانه‌ای و اینترنت در حال حاضر اشاره کرد. جهت استفاده از هر سیستم فناوری نوین در امور آموزشی، لازم است شرایطی چون ایجاد زیرساخت‌های قوی فناوری، تدوین استانداردهای آموزشی لازم برای ارزیابی آموزگاران و دانشجویان، فرهنگ‌سازی مناسب و تغییر نگرش سنتی جامعه در امر آموزش، سرمایه‌گذاری و مشارکت دولت و بخش خصوصی در این زمینه فراهم شود. بسیاری از دانشگاه‌ها از آموزش مجازی بهره می‌برند و در واقع دانشگاه‌های مجازی مفهوم کلاس‌های سنتی را نیز تغییر داده‌اند. این دوره‌ها از طریق اینترنت و شبکه‌های وب ارایه می‌شوند و از نرم‌افزارهایی استفاده می‌کنند که امکان برقراری ارتباط را برای دانشجویان فراهم می‌سازند. در محیط جدید، نقش مربیان و اساتید عوض خواهد شد. آنها بیشتر نقش تسهیل‌گر و مربی یا طراحان آموزشی را ایفا خواهند کرد.

واژه‌های کلیدی: آموزش مجازی، مزایای آموزش مجازی، معایب آموزش مجازی، دانشگاه مجازی

مقدمه

ورود تکنولوژی به عرصه اطلاعات و پدید آمدن فناوری اطلاعات (Information Technology) تمام ابعاد زندگی بشری را متحول کرد. و روند انجام امور کلی با گذشته‌های نه چندان دور از نظر کیفی و کمی تغییر کرده که در نتیجه این تغییر و تحولات، دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی با پدیده جدیدی به عنوان تکنولوژی آموزشی (فناوری آموزشی) رو به رو شده‌اند که این پدیده آموزش را از حالت سنتی خارج ساخته و جریان خاصی به آن بخشیده است. و با پیدایش کامپیوتر و به دنبال آن شبکه‌های کامپیوتری و وب جهانی در دهه‌های آخر قرن بیستم نوع دیگری از آموزش و مکان‌های آموزشی را فرا روی دانشجویان و فراگیران قرار داده است. تحول ابزارها و روش‌های آموزش در جهتی است که هر فرد در هر زمان و هر مکان بتواند با امکانات خودش و در بازه زمانی که خودش مشخص می‌کند مشغول یادگیری شود. این نوع آموزش شالوده‌ای از کاربرد تکنولوژی، ارتباطات، مفاهیم روانشناختی، حرفه‌ای و آکادمیک بر اساس معیارها و استانداردهای معمول است که بنا به اهداف، نیازها و واقعیت‌های موجود جوامع شکل خاصی به خود می‌گیرد.